

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm||
Qvadrpedvm

Jonston, Jan

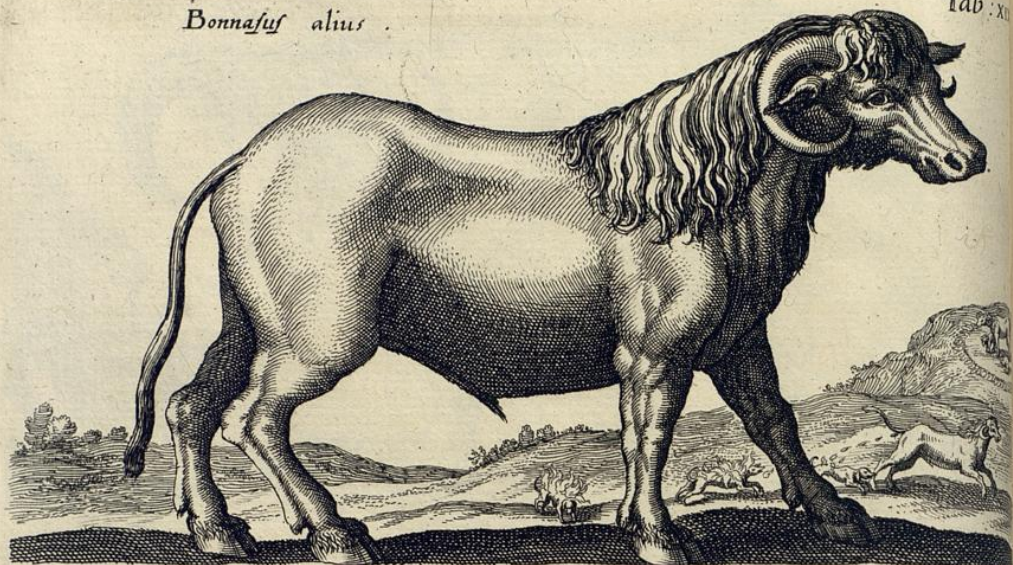
Heilbrunna, MDCCLV.

VD18 90528808

Illustration: Tab. XIX. Bonnasus alius; Vrus lubatus. Gewohnter Awer Ochs;
Catoblepa Urus Lybicus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10966

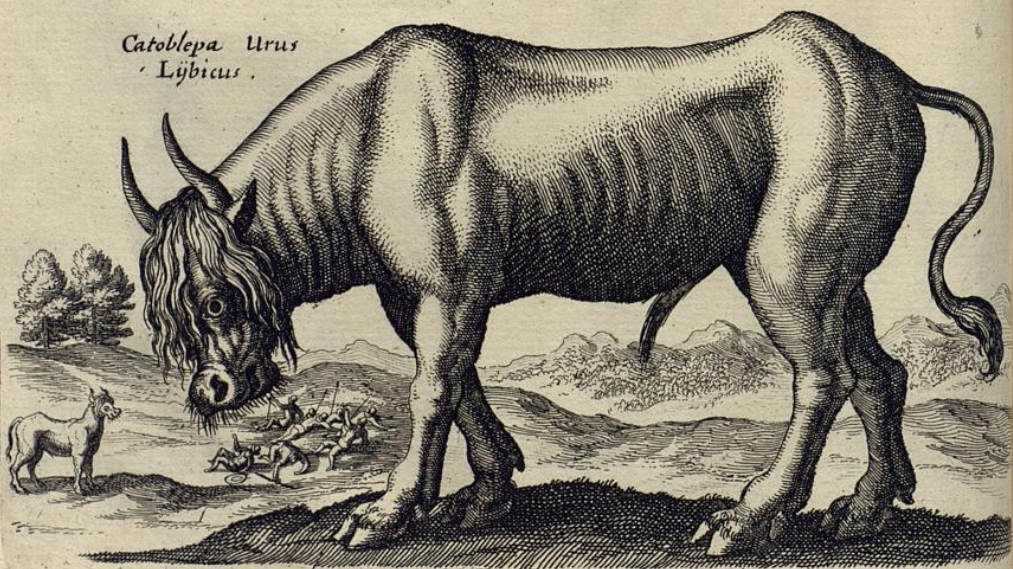
Bonnafus alius

Vrus Iubatus . Gewohnter AwerOchs .

Catoblepa Urus
Lybicus .

PUNCTUM II.

De Bifonte.

Aldrov.
Histor. Bi-
sul. l. 1.
e. 3.

Plin. l. e.

Oppian. l.
2. de ve-
natione.

Bifontis vocabulum ab Germani-
co Vifent dictum est. Oppiani
codices βίσαν habent, a Bistonia for-
te Thraciae silva, sed male. Dion
βίσσανες vocat. Plinius et ex eo Soli-
nus, boves feris similes esse dicit, fe-
tosos, colla iubis horridos. Oppia-
nus, iubam circa armos terribilem in
crassa cervice quater ait, nec non
circa maxillas aut mentum. Cor-
num mucronibus esse hamatis et
aduncis, non inter se reflexis, sed sur-
sum versus surgentibus, ut Gylius
vertit. Seu ut Gesnerus, non esse
patula vel extensa, ut in caeteris bu-
bus, nec e regione in diversum ad
latera abire vel extendi, (epicarsion
enim transversum est) sed recta sur-
gere, ita tamen, ut ὄπτια sint, id est,
dorsum versus inclinent, et circa fi-
nem hami instar tum recurva, tum
acuta sint, unde κέντρα ab acumine
vocantur. Surrio iubati sunt et vil-
losi circa collum, et in armos barba a
mento propendente, pilis moschum
redolentibus, capite brevi, oculis
grandioribus, et torvis, quasi ardentibus,
fronte lata, cornibus plerum-
que adeo diductis et porrectis, ut in
iis tres bene corpulenti homines infi-
dere queant. In tergo extat gibbus
elator prior, et posterior corporis
parte humiliore. Cornu Gesnerus
apud aurifabrum argento includen-
dum vidit, nigredine splendens, duos
podrantes longum, aduncum instar

unguium in rapacium avium genere.
Linguam Oppianus asperam habere
ait, ut, cum lingit, sanguinem eliciat.
De usu in Medicina hoc duntaxat
habet Plinius. *Vros et bifontes Graeci
in experimentis non habuerunt,
quanquam bove fero refertis Indiae
silvis: portione tamen eadem effica-
ciora omnia, quam ex domesticis
scilicet bubus) ex his credi par est,
videlicet quoad medendi vim.* Huius
generis fuerint Tauri Floridae novi
orbis insulae, quos *Butrones* barbari
sua lingua nuncupant, prodente Am-
brofio Pareo. Cornua gerunt peda-
lia, et gibbum in dorso, camelino si-
milem. Pilo sunt prolixo et fulvo,
cauda leonina. Nunquam cicuran-
tur. Ex pellibus fiunt tegmina, qui-
bus barbari adversus hiemis vehe-
mentiam utuntur. Cornibus vero,
quibus alexiteriam vim inesse sibi
persuadent, adversus venena se mu-
niunt. Huc pertinet et *Bison Sco-
ticus*. Candidissimum esse aiunt, in
formam leonis iubam ferre, caetera
mansuetis simillimum, verum adeo
ferum et indomitum, humanique
confortii hostem, ut, quas herbas aut
frutices humana contrectatas manu
fenserit, plurimos deinceps fugiat:
captum autem arte quadam, mox
prae moestitia mori. Cum vero se-
peti fenserit, in obvium quemcun-
que magno impetu irruere.

PUNCTUM III.

De Bonaso.

Aldrov. de
Biful-
eis. l. 1. c. 4.

Aristot. H.
A. l. 4. c. 71
ed. Scalig.

Bonafus, Aristoteli βόνασος, et βό-
λιτος, Paeonibus μόνιπος, sive,
ut alii scribunt μόνεπος, incerta ori-
gine dicitur. Augustinus Niphus
ab Alberto Magno, qui Bonasum et
Urum confundit deceptus, vaccam
Indicam a recentioribus vocari scri-
bit. Ita vero cum Aristoteles descri-
bit. Bonafus nascitur in Paeoniae

monte Mestapio, qui separat Paeo-
niam a Media regione. Vocant eum
Paeones Monapum. Tauri est ma-
gnitudine: sed bove crassior. Neque
enim longus est. Eius corium disten-
tum capit, quantum est septem con-
vivis. Caeterum species bovis est,
nisi quod habet iubam ad sum-
mos usque armos, sicut equus,
verum